

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Ericus M. 18. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. ERICUS M. 18. Maii.

Sveciæ Rex ERICVS Divorum Regum imagines ante oculos suos velut speculum posuit, ipse Regum oculis hodie proponendus. Patriæ & pauperum præcipuè pater, libidinis æstus glaciali aquâ suffocavit. Multæ pecuniariæ tertiam partem, quamvis ultro oblatam, noluit tamen arario inferri, ne, quod amat fieri, sibi potius consulere, quam justitiæ videretur. Bella gerebat non tam ut suum, quam ut Christi regnum amplificaret. Itaque cum Finlandiæ fidem victor intulisset, cæsis hostibus lacrimis fertur parentasse, quod victis aliter via ad salutem non potuisset sterni, quam per sociorum stragem. Sed vide obfirmatum ad divina animum. Sacrificanti aderat die Christo triumphanti sacro. Interea cum omnibus copiis imminet Henricus Suenonis filius Daniæ Regis. Arma conclamant alii, & sive pugnae Ducem, sive fugæ Regem exposcunt. At hic, *finite, inquit, militare. reliquum obsequii alibi DEO persolvemus, Poœna in calis cantaturi.* Itaque sacris ad finem pertinax immoratur. Tum demum cruce frontem armatus, aciem subit & pugnam, Numineque ita volente, cadit etiam. Cæterum quo loco sanguinem fudit, fons continuò exortus aquas fudit passim agris salutare. Illud penè excidit: Cilicinum ejus thoracem asservari regiū sanguinis purpuræ etiam hodie rubentem, lorica, qualem hodie in Principum armamentariis raro videas. *Ex Vite Aquiloniâ Ioannis Vastovii.*

Paratus est Deus & cadentem suscipere & eripera fugientem; ut videri possit relictis omnibus aliis ei soli operam dare: propterea expedit omni animæ Deum

*semper attendere tamquā proprium nō modō adiutorem
sed etiam inspectorem. S. Bern. ser. 5. super Qui Hab.*

S. IVO CONF. 19. Maii.

Hic ille inter Jurisconsultos Phœnix, Ivo est, pauperum Advocatus. His ille linguam suam non vendere, sed eorum causam beneficiis sibi emere. Hinc quotidie hospitio eos suscipere, pedibus aquam affundere, mensæ suæ convivas adhibere; de victu ac vestitu, quod illis adderet, sibi demere, & ne deessent, qui patrem vocarent, binos conjuges unâ cum IV. liberis domi suæ in IX. annum alere: ut planè penum IVONIS pauperum posses sinum appellare. Ipse interim tam in se durus, quàm in alios benignus, corpus cilicio affigere, somnum humi capere, inter preces septem ipsos dies sine cibo persistere, jejunia legibus Christianis impetrata pane & aquâ transigere. Talis igitur Advocatus quid mirum si orationi suæ semper Cælites habuit faventes? Hi certè panem, qui unus suppetebat, in pauperes dispensant, tres alios submisere: hi excrescere sæpè stipem exiguam fecerunt, ut bene multis sufficeret. Ipse CHRISTVS, mendicum præferens, mensæ illius (Superi, qualis hospes?) assidere, & abiturus bene precari voluit. Inde ille jam medicus etiam omnes passim morbos pellere, flammam precibus extinguere, crucis signo per aquas sibi viam facere, demum fati sui non ignarus, stramentis incubare, & morienti, quem manu tenebat, CHRISTO immori, ut ante hominum semper, ita etiam tunc ante DEI tribunal victor. Tam bona, ô Jurisconsulti, pauperum est causa! *Ex Surio.*

Non memini me legisse malâ morte mortuum, qui libenter